

3 e trettondag jul Joh 4:27-42 Västerslättskyrkan 20100124

Dagens text är en fortsättning av förra söndagens evangelietext. Jag återberättar den texten i korthet: Jesus hade kommit till Jakobs källa vid staden Sykar, som låg i Samarien. Lärjungarna hade farit in till staden för att köpa mat.

Under tiden kom en kvinna ut till källan för att hämta vatten och Jesus ber henne om att hon ska ge honom vatten. Hon blev förvånad över att en jude tilltalade henne, hon som var en samarisk kvinna. Så utspelar sig ett samtal mellan Jesus och denna kvinna, där Jesus leder henne steg för steg fram till en personlig tro. Just då kom lärjungarna med den mat de handlat. *De blev förvånade över att han talade med en kvinna.*

Det är inte konstigt att lärjungarna blev förvånade över att Jesus talade med denna kvinna. Dels därför att hon var en kvinna, dels för att hon var samariska. Kvinnan själv blev ju också förvånad över att Jesus talade till henne.

Det som kännetecknade Jesus var att han bröt med den tidens kvinnosyn och många kvinnor kom att följa Jesus. De var honom trogna även vid Jesu kors och på påskdagens morgon blev de de försat vittnena till att Jesus uppstått från de döda. Paulus som av en del brukar anklagas för att vara kvinnofientlig, också han hade många kvinnliga medarbetare.

Jesus bröt sönder alla gränser som människor hade satt upp. Han hade kommit till vår värld som hela världens frälsare, för både kvinnor och män, för både rika och fattiga, för alla folkslag runt omkring vår jord, ja också

för de största brottslingar och för dem som ingen ville ha att göra med.

Det gällde också denna samariska kvinna som hade ett så trasigt och trassligt liv, att hon passade på att hämta vatten vid Jakobs källa mitt på dagen, när det var som allra varmast och när hon kände sig säker på att hon skulle kunna gå dit, utan att någon såg henne. Där i sin ensamhet fick hon uppleva mötet med Jesus, som kom att förändra hela hennes liv. Sen berättas det:

Kvinnan lät sin vattenkruka stå och gick bort till staden och sade till folket där: "Kom så får ni se en man som har sagt mig allt som jag har gjort. Kan han vara Messias?"

Kvinnan vittnade för folket i Sykar om sin nya upptäckt och folket lyssnade till henne och gick för att söka upp honom.

Under tiden kom lärjungarna med den mat de handlat och sade till honom: *"Rabbi, kom och ät."*

Nog kan man förstå att lärjungarna blev förvirrade när Jesus svarade: *"Jag har mat att äta som ni inte känner till."*

Så typiskt Jesus.

När Jesus hade fastat under fyrtio dagar i öknen och han till slut blev hungrig, då kom frestaren och sade till honom:

"Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir bröd." Jesus svarade: "Det står skrivet: *Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.*" Matt 4:3ff

Jesus blev frestad i allt, men han lät sig inte frestas. Han hade andra perspektiv på tillvaron, för honom var det allra viktigaste att följa Guds vilja, som han också säger till sina lärjungar:

"Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk."

Det verk som Jesus var sänd till att fullborda, det var att frälsa världen från alla deras synder. Priset som det kostade Jesus var döden på korset. Därför säger han också till slut på korset: *Det är fullbordat.*

Kvinnan hade alltså gått in i staden för att berätta om Jesus, som hon anade vara Guds Messias och som nu fanns mitt ibland dem. Samtidigt såg Jesus inom sig väckelsens möjligheter, han säger till lärjungarna: *lyft blicken och se hur fälten redan har vitnat till skörd.*

Vi behöver lyfta blicken och se möjligheterna. Det är så lätt för oss människor att resignera och klaga över sekulariseringen i vårt land, om det vikande medlemstalet i vår kyrka, om kyrkans ekonomi som är hotad, om de tomma kyrkorna mm.

Men inte är våra kyrkor tomma. Det kommer människor varje söndag till våra kyrkor och ingen har tvingat dem dit.

Det finns en längtan efter livet med Gud, längtan efter frid och trygghet, också när vi människor hamnat i dödsskuggans dal.

Låt oss fyllas av en angelägenhet för vår egen stad, precis som den samariska kvinnan. Kanske vår uppgift kan vara att bjuda andra att komma till mötet med Jesus. Att vara människor som ropar till Gud i förbön för vår stad och vårt folk.

Jag tycker att textens avslutning är så uppmuntrande

Många samarier från den staden hade kommit till tro på honom genom kvinnans ord när hon försäkrade: "Han

har sagt mig allt som jag har gjort." När samarierna kom till honom bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro genom hans egna ord, och de sade till kvinnan: "Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare."

Vi vet att det under urkyrkans tid förekom en stor Jesusväckelse i Samarien och det är möjligt att det var just här i Sykar som det hela började. Människor kom till förvissning om att Jesus var världens frälsare. Och det första redskapet för att få andra att upptäcka Jesus var denna kvinna, som upptäckt att Jesus visste allt om henne och gett henne tron på att han var Messias.

Det var Jesu ord som skapade tro.

Dagens tema är att Jesus skapar tro.

I trons kapitel, Hebreerbrevet 11 går det som ett eko: De trodde på Gud och det räknades dem till rättfärdighet. Allt blir rätt och tillrättat när vi tror på Jesus. Vi hörde i episteln människan blir rättfärdig genom tron på Jesus.

Tron är en gåva som Gud ger.

Var rädd om den.

Var frimodig att bekänna den, som vi också gör i dag